

Magazine - N° 2

20
jaar

Onze uitdaging is veel doen met weinig. Letterlijk. Want hoe beperkt ook de middelen zijn, we halen er de best mogelijke resultaten uit. We voeren gerichte analyses uit en springen spaarzaam om met mens en materiaal. We trachten onnodige onderzoeken te vermijden door een betere communicatie met onze gerechtelijke partners. Dit levert relevante, concrete resultaten op, op maat van het dossier. Zo dragen we bij tot een efficiënter, sneller en effectiever gerechtelijk onderzoek.

In deze 2e editie van ons magazine laten we u graag kennismaken met onze forensische adviseurs, gunnen we u een blik achter de schermen van enkele van onze laboratoria en geven we u een insight in een recente studie over datawarehouse. Typevoorbeelden van hoe het NICC meer doet met minder. Met overtuiging! Veel leesplezier.

Jan DE KINDER
Directeur-generaal NICC

Federale Overheidsdienst
Justitie

**GEWAPEND VOOR EFFICIENTER
BALLISTISCH ONDERZOEK**

**GRENSOVERSCHRIJDENDE EXPERTISE IN
KRUITSPORENONDERZOEK**

**OP WEG NAAR EEN GEÏNTEGREERDE
CRIMINALITEITSSTATISTIEK**

GEWAPEND VOOR EFFICIENTER BALLISTISCH ONDERZOEK

Wanneer op een plaats delict sporen van vuurwapens gevonden worden, is ballistisch onderzoek aangewezen. Met welk wapen werd de kogel afgevuurd? Waar stond de schutter? De afdeling mechanische ballistiek van het NICC geeft u het antwoord op dat soort vragen. Dankzij hun nieuwe geautomatiseerde technologie – het state of the art toestel Evofinder – vergelijkt het NICC munitiedelen van schietincidenten nu nóg efficiënter en sneller met openstaande zaken uit de Nationale Ballistische Gegevensbank. Een kennismaking.

Op de afdeling mechanische ballistiek van het NICC wordt alles onderzocht wat te maken heeft met het functioneren van een vuurwapen. Jan De Ceuster, ballistisch deskundige, legt uit hoe zo'n onderzoek in zijn werk gaat. 'In eerste instantie doen we een beschrijvend onderzoek. Wanneer de politie kogels of hulzen vindt op de

plaats delict, lijsten we alle technische parameters ervan op. In het vergelijkend onderzoek nadien vergelijken we de delictkogels of -hulzen met de Nationale Ballistische Gegevensbank, waarin onopgeloste schietincidenten op Belgisch grondgebied verzameld zitten. We onderzoeken dus of er met hetzelfde wapen eerder al feiten gepleegd zijn. Vindt de politie een vuurwapen bij de verdachte of op de plaats delict, dan vuren we daar ook proefschoten mee af, zodat we referentiemateriaal verkrijgen om de delictkogels en -hulzen mee te vergelijken.'

Soms bezoeken Jan en zijn collega's ook zelf de plaats delict: 'Doorgaans worden we opgeroepen voor ernstige feiten zoals moord of wanneer de plaats delict een zeker mate van complexiteit vertoont. Zo kunnen we zelf de sporen veilig stellen en kunnen we ons een beeld vormen van wat er gebeurd is. Op de plaats delict kijken we naar de manier waarop het incident zich heeft voorgedaan: waar stond de schutter, onder welke hoek werd er gevuurd, van op welke afstand, ...'

Met 250 nieuwe cases op een jaar en een gegevensbank met daarin een aantal duizenden hulzen en kogels, is een geautomatiseerd vergelijkings-systeem uiteraard een must. **Recent investeerde**

het NICC dan ook in het technologisch neusje van de zalm, de Evofinder. Hierdoor verloopt het vergelijkend onderzoek nu sneller en efficiënter. Jan vertelt: 'Evofinder maakt foto's van sporen op kogels en hulzen om zo 2 én 3D-beelden te construeren. Scherper en duidelijker dan ooit.'

Via de beeldverwerkingssoftware vergelijkt het systeem deze informatie daarna met onopgeloste schietincidenten uit de gegevensbank. Dat levert een geordende lijst op van munitiedelen met gelijkende sporen, waarvan de deskundige de beelden op het scherm kan vergelijken. 'Dankzij Evofinder kunnen we nog meer schietincidenten koppelen aan onopgeloste zaken. Ook het Duitse Bundeskriminalamt werkt met Evofinder en kon al bewijzen dat het systeem een hogere efficiëntie oplevert', licht Jan toe.

Dit sterk staaltje technologie, in combinatie met een grote Nationale Ballistische gegevensbank, is niet de enige troef van de afdeling mechanische ballistiek. 'Bij ons vind je een enorme bron aan resources en competenties. Onze deskundigen hebben elk hun eigen expertise en bezitten vaak erg specifieke kennis over bv. een bepaald wapen. We streven ook altijd samen naar een globaal aanvaard antwoord op de vraag die ons wordt gesteld: door verschillende hypotheses vanuit verschillende invalshoeken en met meerdere deskundigen te bekijken, komen we tot een meer gefundeerde en minder subjectieve conclusie' gaat Jan verder. 'En het is dankzij die kwaliteitszorg dat we uiteindelijk ook de internationale ISO 17025 norm halen!'

OP WEG NAAR EEN GEÏNTEGREERDE CRIMINALITEITSSTATISTIEK

NICC inventariseert hindernissen en knelpunten

Onlangs rondde de directie Criminologie de exploratieve studie af over de voorwaarden om tot een geïntegreerde criminaliteitsstatistiek te komen. Wat u moet weten over deze studie zetten we graag op een rijtje.

Het begon enkele jaren terug met een initiatief van toenmalig minister van Justitie Jo Vandeuren, die een datawarehouse wilde ontwikkelen om de strafrechtelijke administratie te verbeteren. Een datawarehouse is – eenvoudig uitgedrukt – een opslagruimte van digitale gegevens: een multi-dimensioneel opgebouwde databank zeg maar, waarin de gegevens uit verschillende databanken verzameld en opgeslagen worden. Dat datawarehouse zou dé tool zijn voor de productie van een **geïntegreerde criminaliteitsstatistiek**, waardoor men gegevens die verzameld worden doorheen de strafrechtelijke procedure kwantitatief zou kunnen analyseren en meten.

Het 'datawarehouse'-rapport dat het NICC zonet heeft afgerond, had als opdracht om een inventaris te maken van de mogelijke problemen die een dergelijke geïntegreerde criminaliteitsstatistiek in de weg stonden. 'We gingen hiervoor uit van wetenschappelijke en grijze literatuur (jaarrapporten, interne documentatie, nota's van de actoren, ...), interviewden verschillende spelers in het strafrecht en voerden een analyse uit op gedeeltelijke extracties uit 2 databanken van de strafrechtsbedeling', vertelt onderzoeker Benjamin Mine.

Zijn onderzoek gaat in op 3 problemen die de koppeling van de verschillende statistische databanken bemoeilijken. 'Het blijkt vooral moeilijk om gegevens in de opeenvolgende fases van het strafproces aan elkaar te linken, de zogenaamde verticale integratie', legt Benjamin uit. In eerste instantie is er het **gebrek aan een**

globale unieke identicator voor personen.

'Het rijksregisternummer wordt vaak als oplossing daarvoor naar voor geschoven, maar dat roept een aantal vragen op die te maken hebben met de wetgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de behandeling van persoonlijke gegevens. Een parlementair debat over dit delicate onderwerp dringt zich dus op, wil men tot een oplossing te komen die alle belangen dient. De oplossing zou een unieke sectorale identicator zijn, die anoniem is en specifiek voor de rechtsbedeling. Maar hiervoor zijn nog geen stappen ondernomen.' Daarnaast is er ook een gebrek aan **harmonie tussen de verschillende nomenclaturen** die gebruikt worden om feiten en inbreuken te coderen. 'Moet daar geopteerd worden voor een fenomenologische en juridische nomenclatuur die de verschillende misdaadfacetten gedurende de strafprocedure bundelt? In dat geval raden we aan om een tabel uit te werken die de vertaalslag maakt tussen de gebruikte nomenclaturen in de verschillende fases van het strafproces, in plaats van een integrale en geïntegreerde nomenclatuur te hanteren. Of moeten we streven naar een strikt juridische nomenclatuur gebaseerd op het strafwetboek en de bijzondere wetten? Zo ja, moet er een keuze gemaakt worden tussen 2 lopende projecten op dit vlak: het integratieproject van de Nationale Commissie voor nomenclatuur enerzijds, en het centraliseringsproject van het Centrale Strafregister anderzijds. Dit kan verder uitgediept worden in een van de thematische projectgroepen opgericht in het kader van het nieuwe overlegmodel tussen de stafdienst ICT/CTI van FOD Justitie en de Rechterlijke Orde', gaat

Benjamin verder.

Tot slot blijkt de **wisselende kwaliteit van de geregistreerde gegevens ook problematisch te zijn**. 'Die kwaliteit moet verder verbeterd worden in de verschillende fases van de strafprocedure. Dat is cruciaal. Daarnaast moet ook het beleid op het vlak van archivering en beheer van informatie verbeterd worden', zo zegt Benjamin. 'Zo vermijden we dat er informatie verloren gaat wanneer mensen van afdeling veranderen of overstappen naar een andere organisatie.'

Ambitius kan de studie én de opzet om een geïntegreerde criminaliteitsstatistiek uit te werken op zijn minst genoemd worden. Uiteraard zit het werk er met het afronden van deze studie niet op. Hoe hij het vervolg ziet? 'Willen we ons doel realiseren, dan is een grotere **politieke wil** noodzakelijk. Een coördinerende instantie lijkt me bovendien onmisbaar: een instantie die over de middelen en autoriteit beschikt om in nauw overleg met alle instanties die gegevens produceren, tot een echte geïntegreerde criminaliteitsstatistiek te komen. Het zou ook goed zijn dat het produceren van criminaliteitsstatistieken op zich één van de doelstellingen van de databanken wordt, want de huidige statistiek is niet relevant genoeg voor het criminaliteitsbeleid. En uiteraard zou het ook kunnen dat deze studie nog verder uitgebreid wordt met bijkomende onderzoeken', besluit hij.

De 'datawarehouse'-studie leidt met andere woorden nog eens tot de vaststelling dat het gebrek aan beschikbare cijfers een groot probleem is, willen we degelijk onderzoek doen naar het functioneren van justitie. Als we het justitiebeleid in België willen stoelen op betrouwbare gegevens, ligt hier dus nog een grote uitdaging...

GRENSOVERSCHRIJDENDE EXPERTISE IN KRUITSPORENONDERZOEK

We hebben het in deze editie al over mechanische ballistiek gehad, over dat wat te maken heeft met het functioneren van vuurwapens. Daar nauw mee verbonden, maar onderzocht door andere gerechtelijke deskundigen in een ander labo van het NICC, zijn kruitresten. Franstalig expert Sébastien Charles doet uit de doeken wat kruitrestenonderzoek precies inhoudt, hoe het NICC dit aanpakt en hoe hij de expertise van het labo meeneemt tot ver buiten de grenzen van België.

Mechanische ballistiek en kruitsporen – ook wel gun shot residue (GSR) genoemd – zijn nauw met elkaar verbonden. ‘We werken dan ook vaak samen met de collega’s van het labo mechanische ballistiek’, vertelt Sébastien. ‘Bijvoorbeeld wanneer er in een dossier referentieschoten moeten afgevuurd worden: waar het labo mechanische ballistiek in dat geval de kogels en hulzen onderzoekt, kunnen wij de kruitsporen van het referentieschot vergelijken met kruitsporen op de handen van een verdachte.’

Maar wat zijn kruitsporen nu precies? ‘Wanneer een schot afgevuurd wordt, ontsnapt er uit de loop en de zijkanten van het wapen een poederwolk van kruitresten’, zegt Sébastien. Op de schutter vind je normalerwijze altijd kruitsporen. Als deze dicht genoeg bij het slachtoffer staat, kan je ook kruitsporen op de getroffene vinden. Ook op objecten in de buurt van de schutter kunnen we kruitresten terugvinden. **Zo helpen we de magistratuur om aan te tonen of iemand al dan niet gevuld heeft of in aanraking is geweest met een wapen.**

In 80% van de dossiers die Sébastien en zijn collega-experten behandelen, gaan ze met behulp van GSR-kits op zoek naar kruitsporen op handen, kledij of objecten. De kits bevatten kleine monsterplaatjes voorzien van een speciale kleeflaag,

waarmee de handen of de kledij van betrokkenen afgedept worden. ‘Op die manier verzamelen we microscopische deeltjes, die we dan laten onderzoeken door onze elektronenmicroscopen. Gelukkig verloopt dit automatisch: je kan het immers vergelijken met zoeken naar een 20-tal confetti’s op een voetbalveld...’

De microscoop analyseert elk deeltje en stelt vast in welke mate het deeltje rijk is aan verschillende elementen. ‘Wanneer we lood, barium en antimoon vinden, weten we zeker dat we een kruitrest gevonden hebben. Ongeveer de helft van alle munitie bevat deze 3 elementen. Maar er zijn ook varianten: zo vinden we vaak in Tsjechische munitie een extra 4e element, namelijk tin. Russische munitie daarentegen bevat soms uitsluitend antimoon, licht Sébastien toe. Gezien de ontegenwoordig kleine afmeting van de deeltjes – gemiddeld 1 à 5 micrometer – is een erg hoge resolutie een must voor de 3 elektronenmicroscopen van het NICC. Binnenkort investeert het instituut overigens in een gloednieuw exemplaar: ‘Ter vervanging van een iets oudere microscoop die we ook gebruiken om bv. te analyseren welke mineralen er in een bepaalde verf zitten’, gaat Sébastien verder. ‘De nieuwe elektronenmicroscoop moet uitblinken in het opmeten van kruitsporen én polyvalent zijn, zodat we naast kruitsporen ook andere zaken kunnen analyseren.

Zoals bijvoorbeeld de detectie van een pigment op basis van chroom in een verfspoor.

En dan zijn er nog de 20% andere dossiers, waarbij het labo kruitsporen ingeschakeld wordt om de schootsafstand in te schatten.

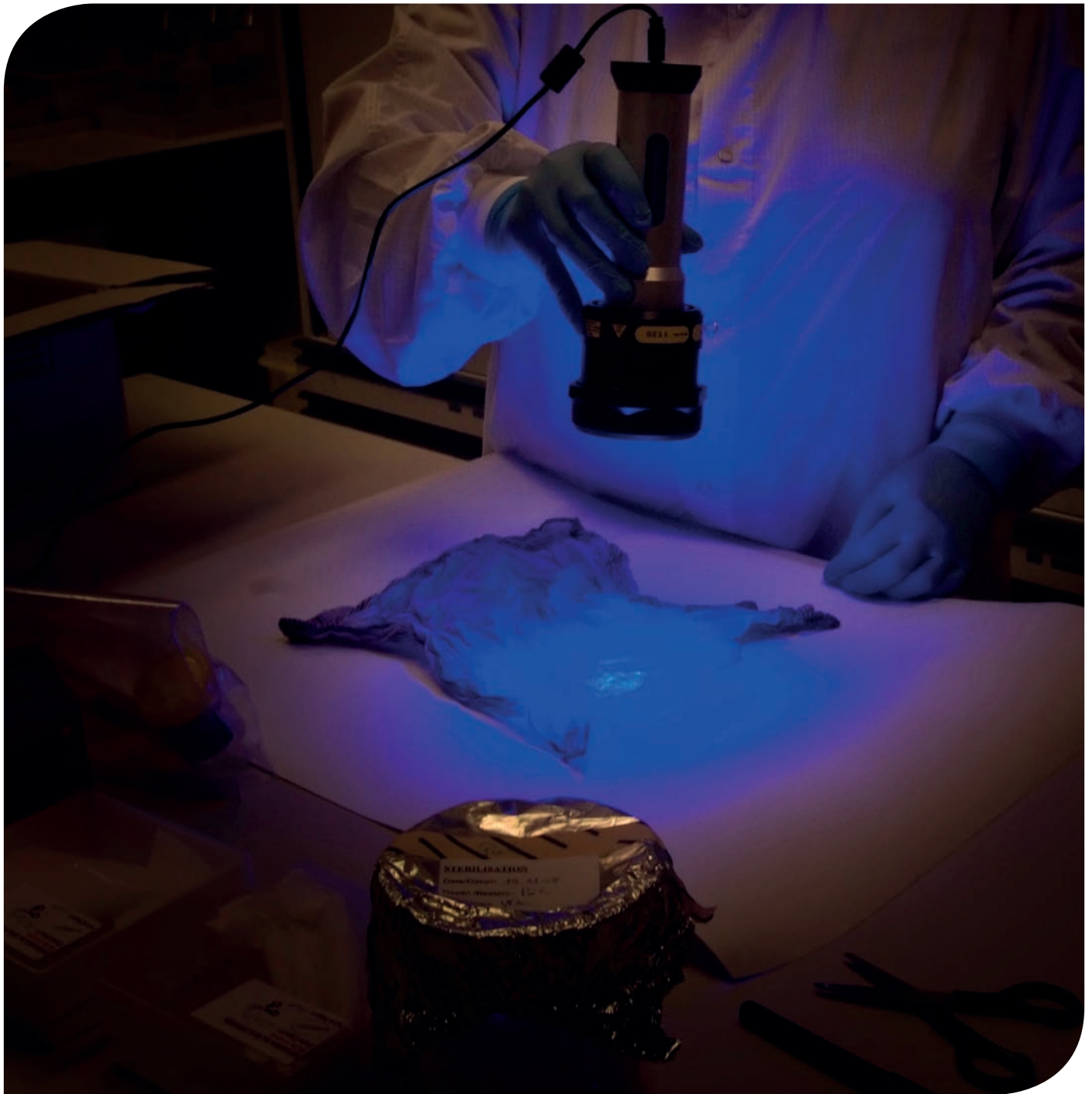
‘Als een schutter dicht genoeg bij zijn doelwit staat, is er een projectie van kruitsporen op het slachtoffer. Onzichtbaar, maar door een kleuren-procedure kunnen we de wolk zichtbaar maken. Hoe kleiner en geconcentreerder de wolk, hoe dichter de dader bij het slachtoffer stond. Dit soort onderzoek doen we vaak wanneer de magistratuur in zijn dossier 2 goed gescheiden hypotheses formuleert, bv. wanneer de dader en het slachtoffer een andere mening hebben over de afstand tussen hen beiden. Dan kan kruitsporenonderzoek erg betekenisvol zijn.’

Welk soort onderzoek het labo precies doet, hangt af van de relevantie binnen de zaak. ‘Ons onderzoek moet uiteraard meerwaarde bieden. Daarom vertrekken we altijd vanuit een pre-evaluatie, waarbij we inschatten in welke mate kruitsporenonderzoek kan bijdragen tot het oplossen van de zaak. **Kruitsporenonderzoek is een erg specifiek domein en zal nooit zwart-wit zijn.** We houden rekening met de context van het incident en eventuele contaminatie van de sporen. Wanneer we denken dat kruitsporenonderzoek geen grote rol zal spelen om een zaak op te helderen, adviseren we de magistratuur over mogelijke andere pistes. Zo resulteert onze expertise, opgebouwd door dag in, dag uit met kruitsporen bezig te zijn, in efficiënter forensisch onderzoek.’

Ook voor het buitenland bezit het labo een enorme meerwaarde. Zo bereidt Sébastien op dit moment samen met Nederland en Spanje zijn

collega's in Turkije voor op de internationale ISO 17025-accreditatie. 'Ons ISO 17025-label, waarvoor een buitenlandse kwaliteitsexpert alles elk jaar opnieuw komt controleren, is onze garantie op kwalitatief onderzoek. Nu helpen we de politie en gendarmerie in Turkije om net hetzelfde te doen: tijdens een cursus van 4 weken ter plaatse leren we hen hoe ze net als ons deze internationale accreditatie kunnen behalen. Daarna komen de Turkse collega's ook een week naar ons labo om hier verder de kneepjes van het vak te leren', besluit Sébastien.

ALS U HET ONS VRAAGT: FORENSISCH ADVIES OP MAAT

Vingersporen van een kogelhuls afhalen, het gebruik van diatomeeën-onderzoek bij een waterlijk, ... : vandaag kan het allemaal. Forensisch onderzoek staat niet stil, en gelukkig maar. Maar hoe blijft u op de hoogte van wat kan en niet kan in forensisch onderzoek? Hoe bepaalt u welke onderzoeksvragen u best eerst stelt en aan wie? Sinds 2 jaar kan u met dit soort vragen terecht bij de forensisch adviseurs van het NICC. Hun taak? Advies geven, wanneer u daar nood aan hebt.

Op het bureau van Karolien Van Dijck, de Nederlandstalige forensisch adviseur van het NICC, ligt een kanjer van een cold case. 'Een dossier van maar liefst 100.000 pagina's, maar ik zet er graag mijn tanden in. Bij zo'n cold case kijken we of er met de technieken van nu nieuwe onderzoeksmogelijkheden zijn binnen het dossier. Misschien zijn er destijds pistes over het hoofd gezien of kunnen we met de huidige techniek bepaalde zaken opnieuw testen', vertelt Karolien. Een cold case opnieuw onder de loep nemen: het is slechts één van de mogelijke vragen waarmee magistraten en politiediensten gratis terecht kunnen bij Karolien en haar Franstalige collega Aurélie Barret. 'Eigenlijk zijn we het wetenschappelijke equivalent van de speurders bij de politie', vertelt Aurélie. **'Politiediensten, labo's, magistraten en speurders kunnen bij ons terecht voor ondersteuning op het vlak van forensisch onderzoek.** Neem nu de technische en wetenschappelijke politie bijvoorbeeld: zij voeren het onderzoek op de plaats delict uit. Maar als ze vragen hebben over mogelijke extra bemonsteringen die ze kunnen doen, dan bieden wij hen daarin graag ondersteuning. Daarnaast zijn we een tussenschakel tussen de magistraat en de verschillende forensische deskundigen met elk hun eigen doorgedreven specialiteit.'

De forensisch adviseurs helpen niet alleen om de juiste onderzoeksvragen te stellen, ze zorgen er ook voor dat die vragen daarna bij de juiste mensen terechtkomen.

'Forensisch onderzoek evolueert zo snel en is een vak apart', licht Aurélie toe. 'We kunnen niet verwachten dat elke magistraat naast zijn eigen specialisatie in de rechtspraak ook nog eens perfect op de hoogte blijft van alle facetten en mogelijkheden in forensisch onderzoek. Wij beschikken over een erg uitgebreide én diepgaande forensische expertise, ook over minder dagdagelijkse zaken.'

Maar wat doen de forensisch adviseurs om zelf zo goed op de hoogte te blijven? 'Eerst en vooral zijn we erg nieuwsgierig. Naast onze opleiding (ze volgden een master in forensic sciences aan de gerenommeerde universiteiten van Lausanne en Strathclyde) is nieuwsgierig zijn cruciaal om bij te blijven. We zeggen niet nee, dat is niet mogelijk wanneer we iets niet weten, maar liever ik weet het niet, ik doe navraag. We stappen naar onze collega's van de verschillende labo's toe en stellen vragen. Volgen conferenties en lezen vakliteratuur. Gelukkig zijn onze collega's ook gepassioneerde mensen die hun kennis graag delen. Het is ook belangrijk dat we weten waar onze kennis stopt... en waar we bijkomende expertise kunnen gaan halen.'

Om die reden is het ruime **netwerk** dat ze beiden opbouwden erg waardevol. 'Onze medestudenten van aan de universiteit werken over de hele wereld. We houden contact en leren zo bij over wat er gebeurt in andere landen. Dat helpt ons om ook meer exotische zaken te kunnen uitspitten', vertelt Karolien. Zij is

naast forensisch adviseur bij het NICC ook docent aan de Hogeschool van Amsterdam. Ook langs die weg blijft ze dus betrokken bij de nieuwste ontwikkelingen. 'Dat is broodnodig, want ook misdadigers leren bij en wij moeten mogelijkheden uitvinden om dat in de kiem te smoren. Het is een echt kat- en muisspel.'

Het initiatief om de forensisch adviseurs van het NICC in te schakelen, blijft echter wel aan de magistraat of politiedienst. 'Inderdaad. En zij blijven ook al die tijd orkestleider. Wij bieden ondersteuning aan wie ons daarom vraagt. We nemen wél de coördinatie tussen de verschillende betrokken forensische laboratoria op ons.' Een vaste procedure om een forensisch adviseur in te schakelen, is er in de praktijk niet. Het volstaat om contact op te nemen met Aurélie of Karolien, waarop in functie van het dossier de eerste stappen gezet worden. 'We hanteren geen standaard aanpak maar passen ons aan aan de specifieke criteria van elk dossier. Dat is eigenlijk evident, want elk dossier is anders. **De aanpak in een moordzaak met een onbekende dader is bijvoorbeeld totaal verschillend van een zaak waar je meerdere mogelijke verdachten hebt**', licht Aurélie toe.

Ondertussen wint de functie van forensisch adviseur steeds meer aan bekendheid in de juridische wereld, die er duidelijk de meerwaarde van inziet. 'Initieel werd onze functie in het leven geroepen omdat we voelden dat de magistratuur hier behoefte aan had.

We helpen om de juiste onderzoeksvragen te stellen en om te vermijden dat een hele batterij sporen nodeloos onderzocht wordt, zonder meerwaarde voor het onderzoek. Onze tussenkomst vertaalt zich daardoor niet alleen in sneller en gericht onderzoek, maar ook in minder onderzoekskosten. En wie onze hulp tot op vandaag al heeft ingeschakeld, bleek nadien erg tevreden', besluit Aurélie glimlachend.

NICC WERKT MEE AAN GENERISCHE WETGEVING ROND DESIGNER DRUGS

Designer drugs of legal highs kennen de laatste jaren een sterke opmars. Vooral in landen met een strenge wetgeving en dus een beperkt kwalitatief aanbod van klassieke drugs, zijn ze een ware plaag. Ook het internet blijkt de handel in designer drugs te stimuleren. Met een uitgekiende marketingtactiek richten ruim 170 internetwinkels zich duidelijk tot een jong publiek. Een interdepartementaire werkgroep - met daarin o.a. het NICC - streeft nu naar een oplossing voor het probleem.

Designer drugs werden in het verleden ook wel legal highs genoemd omdat ze beschouwd worden als het legale alternatief voor de klassieke - verboden - drugs. Ze hebben vergelijkbare effecten in de hersenen, maar de chemische structuur van de middeljes is lichtjes aangepast om zo aan de drugwetgeving te ontsnappen. Legaal zijn ze... eenvoudigweg omdat ze nog niet illegaal zijn. De Belgische wetgever werkt met lijsten van verboden middelen en alles wat níet op die lijsten staat, is immers vooralsnog legaal.

Omdat de benaming 'legal highs' wel erg ongelukkig gekozen is, streeft men er nu naar om in de plaats daarvan altijd de term 'NPS' te gebruiken. 'Dat verwijst naar **new psychoactive substances**, een

vlag die veel beter de lading dekt', zo vertelt Filip Van Durme van het NICC. Een verdeler van designer drugs hoeft geen expert in chemie te zijn. Het volstaat om poeder aan te kopen bij de fabrikanten en dat te verwerken tot consumeerbare hoeveelheden. 'De verdelers van deze producten gebruiken vaak componenten waar ze niet veel van afweten én waarvan de effecten op de gezondheid van gebruikers onbekend zijn. Dat maakt NPS erg gevaarlijk', vertelt Filip.

Omdat NPS zogezegd legale middelen zijn, kunnen ze bovendien via internet verhandeld worden. En net dat blijkt de verkoop en ontwikkeling van designer drugs sterk te stimuleren. Hoe makkelijk is het niet om virtueel een zakje drugs

te kopen dat gewoon thuis afgeleverd wordt? Hoe legaal lijkt het allemaal niet? Websites die designer drugs aanbieden richten zich met flashy marketing bovendien duidelijk tot een jong publiek. Een harde aanpak van het probleem dringt zich dan ook op. Het NICC, dat al een 10-tal jaar regelmatig samen met politie en civiele bescherming ter plaatse gaat wanneer een druglab ontdekt wordt, beschikt over een unieke kennis op dit vlak. **Op dit moment werkt het NICC dan ook samen met een interdepartementaire werkgroep onder leiding van Prof. Brice De Ruyver aan een gepaste oplossing.** De groep streeft naar een generische wetgeving, die de zogenaamde 'backbone' reglementeert en alle structuren verbiedt die daar een variant van zijn.

Volstaat het dan niet om alle legal highs ook op de lijst van verboden middelen te zetten? In theorie wel, maar in de praktijk is dat helaas niet zo eenvoudig. Om een product op de lijst van verboden middelen te kunnen zetten, moet via onderzoek immers eerst aangetoond worden dát het een psychoactieve stof is. 'Als er al voldoende stof is om te onderzoeken, dan duurt dit onderzoek vaak jaren en die tijd hebben we niet. Daarom gaat onze FOD Volksgezondheid nu uit van het aantal Europese publicaties dat beweert dat het product wel degelijk een drug is en checkt ze ook het Early Warning System: dat systeem verwittigt meteen alle lidstaten als er ergens in de EU een nieuwe stof opduikt. Als een product aan beide criteria voldoet, is er al een grote kans dat we het in de drugwetgeving kunnen verbieden', besluit Filip.